

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **Y. S.**, nar. ...
státní příslušnost Ukrajina
t. č. v Pobytovém středisku Havířov, 735 64 Havířov, Na kopci
269/5
zastoupen Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem
sídlem 702 00 Ostrava, Purkyňova 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2019 č. j. OAM-223/LE-BA04-BA04-2019, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13,

Shodu s prvopisem potvrzuje T. B.

§ 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

2. Žalobce namítal, že žalovaný nesprávně a nedostatečně vyhodnotil eventuální hrozbu vážné újmy, která mu hrozí ze strany osob spojených s ukrajinským státem, resp. prezidentem Porošenkem. Poukázal na to, že jako důvody žádosti o mezinárodní ochranu označil konkrétní výhrůžky, které mu byly směřovány pro jeho aktivní účast na demonstraci proti prezidentu Porošenkovi v Oděse v roce 2017. Jeho tvrzení žalovaný označil za obecná a účelová. S uvedeným přístupem žalovaného však nelze v žádném případě souhlasit, neboť žalovaný zjevně účelově bagatelizoval jeho tvrzení a obavy. Ty prohlásil za nedůvodné a nepodstatné pouze na základě vlastních, ničím nepodložených spekulací. Dle žalobce svou výpovědí o výhrůžkách ze strany osob z okolí prezidenta Porošenka jednoznačně unesl břemeno tvrzení. Žalovaný byl povinen respektovat zásadu, že v případě pochybností se postupuje ve prospěch žadatele o mezinárodní ochranu. Ačkoliv tedy jednoznačně vysvětlil, z jakého důvodu se stal obětí výhrůžek ze strany osob z prostředí prezidenta Porošenka, žalovaný výběrovým a účelovým způsobem jeho tvrzení zpochybnil. Zdůraznil, že mu bylo vyhrožováno pro jeho konkrétní politickou činnost, a uvedl i to, z jakého prostředí se vyhrožující osoby rekrutovaly. Rovněž také vysvětlil, proč o svých problémech neinformoval při svém zajištění Českou policií a jakékoliv závěry, které z toho žalovaný vyvozuje, musí označit za zcela spekulativní. Vyhodnocení jemu hrozící vážné újmy při návratu na Ukrajinu provedené žalovaným považuje za nedostatečné a nesprávné.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na napadené rozhodnutí a uvedl, že na základě výpovědi žalobce a v porovnání s informacemi o zemi původu prokázal a vyvrátil jeho tvrzení s takovou mírou pravděpodobnosti, která nevyvolává zásadní pochybnosti o jeho úsudku. Poukázal na to, že žalobce neměl ve své vlasti žádné konkrétní problémy s tamními státními orgány či ozbrojenými složkami, nebyl tam trestně stíhán, vycestoval z ní na základě oficiálního cestovního dokladu a přes oficiální hraniční přechod, aniž by mu v tom kdokoliv bránil. Žalobce nebyl schopen jakkoliv specifikovat osoby, které mu údajně vyhrožovaly. Sam sdělil, že nemůže uvést přesně, kdo mu vyhrožoval. O pomoc se nikde neobracel a neprokázal, že by mu státní orgány nemohly poskytnout přiměřenou pomoc. Na základě výpovědi žalobce správní orgán jednoznačně dospěl k závěru o tom, že žalobce uváděl jednak rozporuplné informace a jednak informace, které nedokládaly přiměřenou pravděpodobnost pronásledování. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu dle žalovaného nelze dovodit, že by žalobcovu výpověď bagatelizoval či závěry založil na spekulacích. Poukázal na to, že žalobce vycestoval z Ukrajiny až cca 6 měsíců po údajném vyhrožování, protože si podle něj musel nejprve zajistit polské vízum, ačkoliv měl v úmyslu přijet do České republiky a žádat zde o mezinárodní ochranu. Zdůraznil také, že po uplynutí polského víza si obstaral falešný pas a nadále v České republice pobýval nelegálně až do doby jeho zadržení. O mezinárodní ochranu požádal až poté, co zde byl zadržen. Žalovaný rovněž poznamenal, že ve dnech 31. 3. až 21. 4. 2019 proběhly na Ukrajině prezidentské volby, které vyhrál Volodymyr Zelenskyj. Jakékoliv údajné obavy žalobce z následků jeho účasti na demonstraci proti dnes již bývalému prezidentu Porošenkovi jsou tak již zcela bezpředmětné. Informace o zemi původu, založené ve spisovém materiálu, žádné takové okolnosti ve svém souhrnu neuvádějí.

4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil.
5. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí ze dne 9. 4. 2019. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany v rámci údajů k podané žádosti a v pohovoru žalobce uvedl, že je státním občanem Ukrajiny. Ve vlasti žil naposledy v Oděse. Je ženatý. Manželka a dcera žijí na Ukrajině. Do České republiky přicestoval v březnu nebo v dubnu 2018. V roce 2017 byl asi 3 měsíce v Polsku na pracovní vízum. O mezinárodní ochranu žádá poprvé. Je zdravý. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu sdělil, že na Ukrajině není práce, v Oděse není klidné prostředí, je tam cítit napětí. V roce 2018 se účastnil protestních akcí proti prezidentovi Porošenkovi a vládě s tím, že okrádají zemi o peníze, které posílá EU na armádu a na její vyzbrojení. Vystupoval proti tomu, že peníze zmizely. Při odjezdu z vlasti ani při hraniční kontrole neměl žádné potíže. Žalobce kromě jiného také uvedl, že v České republice chtěl zůstat pracovat, ale skončilo mu polské vízum, a tak si obstaral rumunský doklad. Na otázku správního orgánu, proč si nevyřídil legální cestou příslušná povolení, ale raději použil padělaný doklad, žalobce odpověděl, že české povolení k práci trvá delší dobu. K důvodu podané žádosti o mezinárodní ochranu žalobce sdělil, že se nechce vracet na Ukrajinu, protože je tam nebezpečná situace. Na otázku správního orgánu, proč v policejním protokolu o podání vysvětlení v rámci řízení o správním vyhoštění uváděl, že má stejně v plánu vycestovat a nemá žádné překážky ve vycestování, žalobce odpověděl, že před policií nechtěl nic rozvádět. V podrobnostech krajský soud odkazuje na zjištění z pohovoru s žalobcem, jak jsou uvedena v napadeném rozhodnutí, neboť tak korespondují s obsahem správního spisu a jsou správná.
6. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou obavy žalobce z vyhrožování od neznámých mužů, dle žalobce od „mužů prezidenta a poslanců“, z důvodu jeho účasti na demonstraci proti prezidentovi Porošenkovi, a dále snaha legalizovat si pobyt na území České republiky, aby zde mohl nadále pracovat.
7. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině. Konkrétně se jedná o Informaci OAMP Ukrajina: Situace v zemi – politická a bezpečnostní situace, mezinárodní smlouvy o lidských právech a svobodách, vojenská služba, vnitřně přesídlené osoby, ze dne 25. 4. 2019. Žalovaný dále vycházel z výpovědi žalobce, z protokolu o podání vysvětlení ze dne 6. 4. 2019, č. j. KRPA-140609/ČJ-2019-000022-SV ve věci správního vyhoštění. Dne 24. 10. 2019 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí výše uvedenými, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce tohoto práva nevyužil.

8. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické, bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
9. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný nesprávně vyhodnotil otázku existence vážné újmy, která mu hrozí při návratu na Ukrajinu. Uvedená námitka je námitkou ohledně neudělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu, doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
10. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu, za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
11. Předně je nutno poukázat na to, že žalobce neměl ve své vlasti žádné konkrétní problémy s tamními státními orgány či ozbrojenými složkami, nebyl tam trestně stíhán, vycestoval z vlasti na základě oficiálního cestovního dokladu přes oficiální hraniční přechod, aniž by mu v tom kdokoli bránil. Soud souhlasí s žalovaným, co se týče tvrzení žalobce, že se obává vyhrožování ze strany neznámých mužů, dle žalobcovy domněnky od mužů dnes již bývalého prezidenta Porošenka, popř. jemu loajálních poslanců, že tato jsou zcela nevěrohodná a ničím nepodložená. Je nutno poukázat na to, že žalobce do policejního protokolu o podání vysvětlení v rámci řízení o správním vyhoštění zcela jasně na dotaz správního orgánu sdělil, že mu po návratu do vlasti nehrozí žádné problémy, nemá žádné překážky k vycestování a v případě uložení správního vyhoštění vycestuje dobrovolně, neboť to má v úmyslu. Co se týká tvrzení žalobce ohledně jeho účasti na demonstraci v září roku 2017 v Kyjevě a s tím souvisejícího údajného vyhrožování ze strany „mužů prezidenta Porošenka a jemu loajálních poslanců“, souhlasí krajský soud s hodnocením žalovaného, že těmto tvrzením nelze uvěřit. Žalovaný zcela přiléhavě poukázal na to, že žalobce vůbec nedokázal uvést, kdo mu vyhrožoval. Pominout nelze ani to, že z Ukrajiny vycestoval až po cca 6 měsících od údajného vyhrožování, ačkoliv měl, jak prohlásil, v úmyslu přijet do České republiky a požádat zde o mezinárodní ochranu. Zohlednit je třeba také tu skutečnost, že po uplynutí polského víza si obstaral falešný pas a v České republice pobýval nelegálně až do doby zadržení a o mezinárodní ochranu požádal až poté, co zde byl z tohoto důvodu zadržen. Shodně jako žalovaný také soud dospěl k závěru, že po zhodnocení výpovědi žalobce o okolnostech jeho pobytu ve vlasti před odchodem ze země, posouzení jeho hlavních motivů k odchodu z vlasti a z výše citovaných podkladů pro rozhodnutí, nelze dospět k závěru, že by mu v případě návratu

do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu. Pokud by žalobce ve vlasti skutečně čelil problémům se soukromými osobami a to z jakéhokoli důvodu, měl a má právo obrátit se na policii, jak plyne z podkladů pro rozhodnutí. I dle názoru soudu za situace, kdy na jaře 2019 proběhly na Ukrajině prezidentské volby, které vyhrál Volodymyr Zelenskyj, jsou jakékoliv údajné obavy žalobce z následků jeho účasti na demonstraci proti dnes již bývalému prezidentovi Porošenkovi zcela bezpředmětné. K tvrzení žalobce v žalobě, že se stal obětí výhrůžek ze strany osob z prostředí prezidenta Porošenka a že mu bylo vyhrožováno pro jeho konkrétní politickou činnost, kterážto tvrzení, jak výše uvedeno, krajský soud ve shodě s žalovaným shledal nevěrohodnými, soud pro úplnost uvádí, že žalobcem sdělené obavy nelze shledat azylově relevantními ani ve smyslu § 12 písm. a), písm. b) zákona o azylu. Stejně jako žalovaný ani soud nepovažuje uvedená tvrzení za věrohodná, a to především z důvodu proměn výpovědí žalobce o popisovaných událostech v krátkém časovém období, značném počtu nelogičností v těchto výpovědích, jejich obecnosti a okolnosti, že žalobce nedokázal jím uvedená tvrzení přesvědčivě vysvětlit. Soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění rozhodnutí žalovaného na str. 4 – 5 napadeného rozhodnutí, neboť s tam uvedenými závěry ohledně hodnocení věrohodnosti tvrzení žalobce se zcela ztotožňuje.

12. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které by předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
13. Podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 31. 3.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková, v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje T. B.